**ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA**

Lieta Nr.A420238219
Lietas arhīva Nr. AA43-0851-20/10
ECLI:LV:ADAT:2020:1221.A420238219.13.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2020.gada 21.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Margarita Osmane,
tiesneši Māris Birzgalis un Anita Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA /Nosaukums A/ pieteikuma par Zemkopības ministrijas 2019.gada 30.jūlija lēmuma Nr.7.1-2/2/2019 atcelšanu, sakarā ar SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 17.februāra spriedumu.

**Aprakstošā daļa**

[1] Ar Pārtikas un veterinārā dienesta (turpmāk – PVD) galvenā pārtikas un veterinārā inspektora 2018.gada 10.decembra lēmumu Nr.L-64-PS-00079 (turpmāk – 2018.gada 10.decembra lēmums) SIA /Nosaukums A/ izsniegts sertifikāts, kas atļauj marķēt svaigu broilera liemeni, svaigus broileru subproduktus (aknas, sirdis, māgas), saldētus broileru subproduktus (aknas, sirdis, māgas), svaigu sadalītu broileru gaļu un saldētu sadalītu broileru gaļu ar nacionālās pārtikas kvalitātes shēmas (turpmāk – NPKS) norādi bordo krāsā – „Bordo karotīte".

Ar PVD ģenerāldirektora 2019.gada 22.maija lēmumu Nr.1.1-14.1/19/938 (turpmāk – sākotnējais lēmums) 2018.gada 10.decembra lēmums atcelts.

[2] Ar Zemkopības ministrijas (turpmāk – ministrija) 2019.gada 30.jūlija lēmumu Nr.7.1-2/2/2019 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts spēkā, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Produkta pilns pārstrādes cikls ir process, kura rezultātā būtiski mainās sākotnējais produkts. Atbilstoši Ministru kabineta 2014.gada 12.augusta noteikumu Nr.461 „Prasības pārtikas kvalitātes shēmām, to ieviešanas, darbības, uzraudzības un kontroles kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.461) 21.4.apakšpunktam un 22.punktam gan kaušanai, gan gaļas sadalīšanai ir jānotiek vienā Eiropas Savienības (turpmāk – ES) dalībvalstī vai reģionā. Šīs prasības piemērošana paskaidrota gan noteikumu Nr.461 6.pielikuma 6.$^{5}$punktā, gan arī 7.$^{2}$punktā, ar ko grozījumu rezultātā papildināts noteikumu Nr.461 11.pielikums.

[2.2] Noteikumu Nr.461 21. un 22.punkts nav pretrunā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk – LESD) 34.pantu. NPKS ir izveidota atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2013.gada 17.decembra Regulas (ES) Nr.1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr.1698/2005 (turpmāk – Regula Nr.1305/2013) 16.panta 1.punkta „b" apakšpunktam. Regula Nr.1305/2013 pieprasa NPKS produktiem noteikt paaugstinātas prasības.

[2.3] SIA /Nosaukums A/ dalība NPKS netiek pārskatīta tāpēc, ka citi NPKS dalībnieki par to ir izteikuši iebildumus. Arī citiem uzņēmumiem, kas iepērk putnu gaļas izejvielas no citām ES dalībvalstīm, tiek atteikta dalība NPKS.

[2.4] Norādi „Bordo karotīte" izmanto, lai patērētājs varētu vieglāk atpazīt noteiktām kvalitātēm atbilstošu produktu. Tā ļauj piedalīties iepirkumos, kuros kā nosacījums izvirzīts attiecīgais kvalitātes kritērijs. Tādējādi priekšroka ir dodama tiesiskuma principam pretstatā SIA /Nosaukums A/ tiesiskās paļāvības principam.

[2.5] Lai mazinātu zaudējumu rašanās iespēju un pārrunātu administratīvā līguma noslēgšanas nosacījumus, PVD lūdza SIA /Nosaukums A/ iesniegt sadarbības līgumus, ko SIA /Nosaukums A/ neizdarīja. Turklāt zaudējumi, kas saistīti ar ieguldījumiem, kas veikti, paļaujoties uz piešķirto NPKS atbilstības sertifikātu, ir jāvērtē kritiski. Dalība NPKS ir brīvprātīga, un uzņēmums, plānojot ieguldījumus, nevar paļauties uz sertifikāta piešķiršanu un tā beznosacījuma pagarināšanu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu,

kas pamatots ar turpmāko.

[3.1] Lemšana par noteikumu Nr.461 22.punkta interpretāciju Latvijas Pārtikas uzņēmumu federācijas (turpmāk – federācija) telpās norāda uz to, ka pieteicējas dalību NPKS ministrija pārskatīja kopā ar pieteicējas konkurentiem. Maz ticams, ka PVD, kas ir līdzdarbojusies noteikumu Nr.461 izstrādē, pirms tam neizprata noteikumu Nr.461 22.punktu un interpretēja to nepareizi. NPKS atbilstības sertifikāts svaigai vistas gaļai ir piešķirts tikai AS /Nosaukums B/, kas šobrīd vienīgā varēs piedalīties vistas gaļas „zaļajos" iepirkumos.

[3.2] Ministrija, nepareizi interpretējot noteikumu Nr.461 21. un 22.punktu, ir pārkāpusi likuma atrunas principu. Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regulas (EK) Nr.852/2004 par pārtikas produktu higiēnu (turpmāk – Regula Nr.852/2004), uz ko ir atsauce noteikumu Nr.461 22.pantā, 2.panta „m" un „n" apakšpunktā teikto, liemeņi (vistu kautķermeņi) ir nepārstrādāti produkti, kuru pārstrāde Regulas Nr.852/2004 izpratnē nav uzsākta. Tātad saskaņā ar noteikumu Nr.461 22.punktu arī uzņēmumi, kas veic tikai gaļas sadalīšanu, nodrošina pilnu pārstrādes ciklu. Turklāt ministrijas noteikumu Nr.461 22.punkta interpretācija ir pretēja arī LESD 34.pantam.

[3.3] Pieteicēja var saņemt sertifikātu, jo tās produktu kvalitāte ir tāda kā citiem NPKS dalībniekiem un visi tās pārtikas aprites posmi ir izsekojami.

[3.4] Ir pārkāpta gan pieteicējas, gan tās sadarbības partneru tiesiskā paļāvība. Zaudējumi tiks radīti arī pieteicējas sadarbības partneriem, kuri, paļaujoties uz sadarbību ar pieteicēju, noslēguši publisko iepirkumu līgumus un uzņēmušies saistības piegādāt ar NPKS zīmi marķētus pārtikas produktus.

[3.5] Ieguldījumi ar NPKS zīmi marķētu produktu ražošanai ir vērtējami kā pieteicējas zaudējumi. Tāpat jāvērtē arī atrautā peļņa. Pieteicēja ir iesniegusi pierādījumus, kas apliecina zaudējumus: iekārtu nomas līgumus, kas noslēgti, paļaujoties uz izsniegto NPKS atbilstības sertifikātu, sadarbības partneru apliecinājumus, ka tie neiegādāsies pieteicējas produktus, ja pieteicēja zaudēs tiesības marķēt savus produktus ar NPKS zīmi. Pieteicēja nespēs konkurēt ar AS /Nosaukums B/, jo visi pieteicējas klienti, kam ir svarīgs attiecīgais sertifikāts, izvēlēsies pirkt AS /Nosaukums B/ produktus, tādējādi zaudējumi izrietēs no negodīgas konkurences. Tas, ka dalība NPKS ir brīvprātīga, nerada valstij tiesības nodarīt uzņēmējiem zaudējumus.

[3.6] NPKS produktu, to ražotāju un izejvielu piegādātāju oficiālajā sarakstā publicējot informāciju: „Atcelts 10.12.2018. lēmums L-64-PS-00079 par atbilstības sertifikāta piešķiršanu (atcēlums stājas spēkā 30.05.2019.)", ir izdarīts procesuāls pārkāpums. PVD šo informāciju laboja tikai 12 dienas pēc tās publicēšanas, neskatoties uz to, ka pieteicēja to lūdza dzēst nekavējoties. Šāda PVD rīcība sabojāja pieteicējas reputāciju.

[4] Ministrija rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu to uzskata par nepamatotu, papildus pārsūdzētajā lēmumā norādītajam paskaidrojot turpmāko.

[4.1] Regulas Nr.852/2004 2.panta 1.punkta „n" apakšpunkts nav vērtējams noteikumu Nr.461 kontekstā. To izpratnē jēdziens „pārstrāde" atbilst šā punkta „m" apakšpunktā definētajam. Svarīgi, lai pilna pārstrādes cikla laikā tiktu būtiski mainīts sākotnējais produkts. Par pilnu pārstrādes ciklu nav uzskatāma gaļas sadalīšana un pārpakošana. Regula Nr.852/2004 nereglamentē pārtikas kvalitātes shēmas. Visām kvalitātes shēmām jāatbilst Regulas Nr.1305/2013 16.panta 1.punkta „b" apakšpunkta nosacījumiem.

[4.2] NPKS ir valsts atbalsts, kas izpaužas kā priekšrocība piedalīties publiskajos iepirkumos. Dalība NPKS ir brīvprātīga un pieejama visiem tirgus dalībniekiem. To apstiprina arī Eiropas Komisijas Vienotā tirgus un administrācijas Iepirkumu likumdošanas un izpildes vienības vadītāja 2018.gada 24.janvāra vēstulē minētais, proti, ja NPKS ir atvērta visiem ražotājiem no citām dalībvalstīm, uzstāda augstākas kvalitātes prasības nekā parastie standarti un paredz pienākumu izmantot produkta marķējumā mazāka izmēra izcelsmes norādi nekā terminam „kvalitatīvs produkts", tad šāda situācija atbilst nosacījumiem, kas paredzēti „ES Vadlīnijas valsts atbalstam lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarēs un lauku apvidos 2014.–2020.gadam" (2014/C2014/01)". Tādējādi noteikumu Nr.461 21. un 22.panta interpretācija nav pretēja LESD 34.pantam.

[4.3] Minētajā sanāksmē ministrija piedalījās pēc federācijas aicinājuma skaidrot ministrijas pozīciju noteikumu Nr.461 piemērošanā. Ministrijai ir pienākums informēt sabiedrību un diskutēt par grozījumiem normatīvajos aktos.

[5] Administratīvajā rajona tiesā saņemti pieteikuma papildinājumi, kas pamatoti ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[5.1] Noteikumu Nr.461 mērķis, nosakot prasību produkta pilnam pārstrādes ciklam vienā ES dalībvalstī, ir ierobežot citu ES dalībvalstu pārtikas produktu apriti un samazināt to īpatsvaru publiskajos iepirkumos Latvijā. Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīts, ka produkta izcelsme no Polijas pasliktinātu tā kvalitāti. Tiesai atbilstoši Administratīvā procesa likuma 250.panta otrajai daļai nav pamata iestādes vietā izdarīt tiesībpolitiskus apsvērumus un attiecināt tos uz privātpersonu. Šādi tiek pārkāpts varas dalīšanas princips.

[5.2] Nav pamatoti uz prasībām pieteicējas produktiem pēc analoģijas attiecināt noteikumu Nr.461 6.pielikuma prasības liellopu, cūku, kazu, aitu un trušu produktiem, jo uz to nav norādījusi ministrija, kā arī ar pārsūdzēto lēmumu ir atcelts pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts, ko atbilstoši likuma atrunas principam nevar pamatot ar analoģiju.

[5.3] Pamatojot pārsūdzēto lēmumu ar 11.pielikuma $7.^2$punktu, kas noteikumos Nr.461 tika iekļauts 2019.gada 16.jūlijā – pēc tam, kad pieteicēja jau bija saņēmusi NPKS atbilstības sertifikātu, tiek pārkāpta pieteicējas tiesiskā paļāvība. Nav pamatots viedoklis, ka $7.^2$punkts tikai precizē 21. un 22.punkta prasības, jo pirms tam pieteicējai labvēlīgs administratīvais akts tika izdots.

[5.4] Atļaujot pieteicējai attiecīgi marķēt produktus vairāk nekā sešus mēnešus pēc tam, kad atklāja, ka šie produkti it

kā neatbilst NPKS prasībām, ministrija nesaskatīja sabiedrības interešu aizskārumu.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 17.februāra spriedumu pieteikums noraidīts, balstoties uz turpmāk atreferēto argumentāciju.

[6.1] Tiesa konstatēja, ka prasības pārtikas kvalitātes shēmām, kā arī to ieviešanas, darbības, uzraudzības un kontroles kārtību noteic noteikumi Nr.461.

Tiesa secināja, ka lietā nav strīda, ka, lai pieteicēja būtu tiesīga saņemt NPKS atbilstības sertifikātu un marķēt produkciju ar NPKS zīmi „Bordo karotīte", tai ir jāizpilda noteikumu Nr.461 21. un 22.punkta prasības. Lietā ir strīds par jēdziena „produkta pilns pārstrādes cikls" saturu – vai gan vistas kaušanai, gan pārstrādei (sadalīšanai) ir jānotiek vienā ES dalībvalstī.

[6.2] Tiesa nepiekrita, ka, tā kā liemeņu pārstrāde Regulas Nr.852/2004 izpratnē vēl nav uzsākta, pieteicēja, veicot tikai gaļas sadalīšanu, nodrošina produkta pilnu pārstrādes ciklu. Tiesa secināja, ka saskaņā ar Regulā Nr.852/2004 lietotajām definīcijām pieteicēja vispār neveic pārstrādi. Tādējādi Regulā Nr.852/2004 izmantotās definīcijas nav tieši attiecināmas uz noteikumiem Nr.461 un nav izmantojamas to satura noskaidrošanā.

[6.3] Tiesa ņēma vērā, ka noteikumu Nr.461 11.pielikuma 7.$^{2}$punktā minēto jau kopš 2016.gada 16.jūlija noteica 6.pielikuma 6.$^{5}$punkts, un nekonstatēja, kāpēc attiecībā uz putniem būtu attiecināmas citādas prasības. Tādējādi tiesa noteikumu Nr.461 11.pielikuma 7.$^{2}$punktu atzina nevis par jaunu prasību, bet par precizējošu norādi, kas skaidrāk ļauj saprast gadījumus, kas atbilst prasībām, lai produktu marķētu ar „Bordo karotīti".

Ievērojot minēto, tiesa secināja, ka, lai produktu marķētu ar NPKS zīmi „Bordo karotīte", gan vistas kaušanai, gan pārstrādei (sadalīšanai) ir jānotiek vienas ES dalībvalsts ietvaros. Turklāt šāda prasība bija spēkā arī 2018.gada 10.decembra lēmuma pieņemšanas brīdī. Lietā nav pierādījumu, ka ministrija sākotnēji noteikumu Nr.461 21. un 22.punktu tulkoja citādi. Turklāt, ja augstāka iestāde konstatē, ka zemāka iestāde ir pieņēmusi prettiesisku lēmumu, tai ir pienākums uz to reaģēt.

[6.4] Konstatējot, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punktu, tiesa apzināja pārsūdzētajā lēmumā ietverto tiesiskuma un tiesiskās paļāvības principa un sabiedrības interešu ievērošanas vērtējumu. Tiesa piekrita, ka visas sabiedrības interesēs ir iegādāties kvalitatīvu pārtikas produkciju, paļaujoties, ka tās marķējums apliecina patieso produkcijas kvalitāti un marķējums izmantots pamatoti.

Tiesa uzsvēra, ka nav pamata uzskatīt, ka no citas valsts ievesta vistas gaļa ir sliktākas kvalitātes par Latvijā audzēto. Tomēr ņēma vērā, ka kvalitātes jēdziens konkrētajos apstākļos tiek izmantots, jo patērētājiem ir tiesības paļauties, ka ar NPKS zīmi „Bordo karotīte" marķēts produkts atbilst tieši šai zīmei izvirzītajai kvalitātei un nosacījumiem. Tiesa, atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 1. un 3.punktu, norādīja, ka, ja ar NPKS zīmi produkti tiek marķēti nepamatoti, tiek aizskartas patērētāja tiesības.

Tiesa piekrita, ka ministrija kādu laiku uzskatīja par iespējamu neaizsargāt sabiedrības intereses, tomēr ņēma vērā, ka tas bija īslaicīgs posms, un atzina, ka nebūtu samērīgi, ja iestādes kļūdas dēļ sabiedrība ilgstoši tiktu maldināta.

Tiesa konstatēja, ka ministrija ir gatava lemt par zaudējumu, kas pieteicējai ir radušies 2018.gada 10.decembra lēmuma atcelšanas dēļ, atlīdzinājumu, tomēr pieteicēja zaudējumus nav pierādījusi, jo tos nav varējusi prognozēt.

[6.5] Vērtējot pieteicējas iebildumu pret to, ka Administratīvā apgabaltiesa, izskatot pagaidu aizsardzības lūgumu, ir norādījusi uz pārsūdzētajā lēmumā neizvirzītiem papildu argumentiem, tiesa atsaucās uz Administratīvā procesa likuma 250.panta otro daļu un Senāta 2019.gada 21.novembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-564/2019 8.punktu. Proti, tiesa, norādot papildu argumentus par administratīvā akta pamatojumā minētajiem apstākļiem, nepārsniedz savu kompetenci.

[6.6] Tiesa ņēma vērā, ka pieteicējas iesniegtajā Konkurences padomes 2019.gada 8.aprīļa vēstulē Nr.1.7-2/316 „Par Nacionālo pārtikas kvalitātes shēmu" arī Konkurences padome nav paudusi viedokli, ka pieteicējai šobrīd nepamatoti liegts izmantot NPKS zīmi „Bordo karotīte". Konkurences padome uzskatījusi, ka būtu jāparedz saprātīgs risinājums, piemēram, dodot pieteicējai laiku nepilnību novēršanai. Tiesas ieskatā Konkurences padome tādējādi netieši norādījusi uz administratīvā līguma iespējamību, ko arī tiesa vērtēja kā saprātīgu.

[7] Pieteicēja par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 17.februāra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota gan ar pieteikumā un tā papildinājumos, gan ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[7.1] Spriedumā ir nepareizi piemērots Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punkts un 250.panta otrā daļa.

[7.2] Tiesa nepārbaudīja, vai noteikumu Nr.461 21. un 22.punkts atbilst LESD 34.pantam. Tulkojot noteikumu Nr.461 21. un 22.punktu teleoloģiski, pieteicēja izpilda prasības un tai ir tiesības marķēt produktus ar „Bordo karotīti". Teleoloģiskā interpretācija atbilst arī LESD 34.pantam, jo neierobežo brīvu preču apriti ES tirgū pretēji tam, ja pieteicējai tiek liegts darboties NPKS. Arī ievērojot principu *in dubio pro civis*, strīdus normas ir tulkojamas par labu pieteicējai.

[7.3] Tiesa nevarēja atsaukusies uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 3.panta 1. un 3.punktu, jo ne sākotnējais, ne pārsūdzētais lēmums ar tiem nav pamatots. Turklāt, tā kā noteikumu Nr.461 21. un 22.punktam nav ar produkta kvalitātes nodrošināšanu saistīts mērķis, patērētājs netika maldināts par pieteicējas produktu atbilstību kvalitātes prasībām.

[7.4] Tiesa nav izlēmusi jautājumu par zaudējumu atlīdzināšanu pieteicējai.

Pieteikuma papidinājumos pieteicēja tiesai norādīja, ka vēlas zaudējumu atlīdzināšanu un to prasīs, tiklīdz zaudējumu apmērs būs zināms un pierādāms. Skatot lietu, tiesa neuzdeva jautājumus un nedeva nekādus norādījumus par zaudējumu apmēra norādīšanu vai pierādīšanu, tāpēc pieteicējai bija pamats uzskatīt, ka lūgums par labvēlīga sprieduma nekavējošu

izpildi tiks apmierināts un pieteicēja peč tiesas sprieduma zaudējumus necietīs.

Pieteicēja norāda, ka par iekārtām, kas tika iznomātas, paļaujoties uz piešķirto NPKS atbilstības sertifikātu, pieteicējai kopš 2019.gada 17.oktobra kopumā ir jāmaksā nomas maksa 24 9020 *euro*. Tā kā iekārtas tiek izmantotas ar 6,5% lielu jaudu paredzētās 100% jaudas vietā, pieteicējas zaudējumi ir 232 833,70 *euro*. Minētais aprēķins nesatur atrauto peļņu un tirgus daļas zaudēšanu. Pieteicēja jautājumu par zaudējumu atlīdzināšanu lūdz izlemt Administratīvajai apgabaltiesai atbilstoši Administratīvā procesa likuma 302.panta 2.$^{1}$daļai.

[8] Ministrija rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību to uzskata par noraidāmu. Ņemot vērā, ka apelācijas sūdzībā nav ietverti tādi argumenti, ko ministrija jau iepriekš nebūtu vērtējusi, tā savu viedokli atkārtoti nesniedz.

Papildus paskaidro, ka līdz pat 2020.gada 27.janvārim pieteicēja tiesai nesniedza ne zaudējumu apmēru, ne attiecīgus pierādījumus, tādējādi ir pašsaprotami, ka tiesa nevarēja izlemt par zaudējumu atlīdzināšanu pieteicējai.

Turklāt gan PVD, gan ministrija, lai mazinātu zaudējumu rašanās iespēju un pārrunātu administratīvā līguma noslēgšanas nosacījumus, aicināja pieteicēju iesniegt pierādījumus, kas apliecinātu zaudējumu rašanos, bet tie netika iesniegti.

## Motīvu daļa

[9] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka lietā ir strīds par jēdziena „produkta pilns pārstrādes cikls" saturu, un par pareizu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka ar produkta pilnu pārstrādes ciklu ir jāsaprot, ka gan vistas kaušana, gan pārstrāde (sadalīšana) notiek vienas ES dalībvalsts ietvaros.

Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Iepazinusies ar pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzības argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks, tā pamatojums ir pareizs un pinībā pietiekams. Pirmās instances tiesa rūpīgi un vispusīgi ir noskaidrojusi visus lietā būtiskos apstākļus un pareizi tos juridiski novērtējusi. Tāpēc atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, kas atreferēta šā sprieduma 6.punktā, izvērstāku argumentāciju nesniedzot.

Attiecībā uz apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] Ar 2019.gada 9.jūlija grozījumiem noteikumu Nr.461 11.pielikums tika papildināts ar 7.$^{2}$punktu, atbilstoši kuram putnu liemeni, sadalītu gaļu un subproduktus marķē ar noteikumu 5.pielikuma III nodaļā minēto norādi, ja putns audzēts vienā ES dalībvalstī vai reģionā, bet kauts un sadalīts citā ES dalībvalstī vai reģionā. Minēto grozījumu anotācijā norādīts, ka to mērķis ir precizēt prasības, kas nosaka bordo krāsas norādes lietošanu marķējumā putnu gaļai, t.i., svaiga gaļa un subprodukti marķējami ar bordo krāsas norādi, ja pilns pārstrādes cikls – gan kaušana, gan sadalīšana – notiek vienā ES valstī vai reģionā.

Administratīvā apgabaltiesa no minētā konstatē, ka ar 2019.gada 9.jūlija grozījumiem ir tikai precizēta iepriekšēja neatbilstība normatīvā akta plānam un vienlaikus novērsta turpmāka normatīvā akta prasību nepareiza interpretācija.

Apstākļos, kad strīdus priekšnoteikums produkta marķēšanai ar NPKS zīmi „Bordo karotīte" bija ielasāms arī pirms minēto grozījumu spēkā stāšanās dienas, Administratīvā apgabaltiesa par pamatotu atzīst pirmās instances tiesas secinājumu, ka noteikumu Nr.461 11.pielikuma 7.$^{2}$punkts tikai precizē noteikumu Nr.461 21.4.apakšpunkta un 22.punkta prasības. Līdz ar to pieteicējas arguments par noteikumu Nr.461 21. un 22.punkta nepareizu interpretāciju nav pamatots.

Tāpat Administratīvā apgabaltiesa pretēji pieteicējas apgalvojumam nekonstatē pretrunu starp noteikumu Nr.461 21. un 22.punktu un LESD 34.pantu. LESD 34.pants noteic, ka dalībvalstu starpā ir aizliegti importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību. Savukārt atbilstoši noteikumu Nr.461 1.punktam šo noteikumu mērķis ir noteikt prasības pārtikas kvalitātes shēmām, nevis ierobežot produktu importu no citām ES dalībvalstīm.

[12] Pieteicēja apgalvo, ka pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi Administratīvā procesa likuma 86.panta otrās daļas 3.punktu, kā arī nepamatoti atzinusi, ka pieteicējas dalība NPKS aizskar patērētāju tiesības saņemt noteiktām kvalitātes prasībām atbilstošus produktus.

Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējas produkti ir kvalitatīvi. Tomēr, ja pieteicējas produkti vienlaikus neatbilst arī citām noteikumu Nr.461 21. un 22.punktā izvirzītajām paaugstinātajām prasībām, produktu kvalitāte vien nav pamats pieteicējai automātiski piešķirt tiesības savus produktus marķēt ar NPKS zīmi „Bordo karotīte". Ievērojot minēto, pirmās instances tiesa ir pareizi norādījusi, ka patērētājiem ir tiesības paļauties, ka ar NPKS zīmi „Bordo karotīte" marķēti produkti atbilst tieši šai zīmei izvirzītajai kvalitātei un nosacījumiem. Savukārt, ja ar NPKS zīmi „Bordo karotīte" produkti tiek marķēti nepamatoti, tiek aizskartas patērētāju tiesības.

Ņemot vērā, ka sabiedrības interesēs ir iegādāties kvalitatīvus produktus, paļaujoties, ka to marķējums apliecina patieso kvalitāti un ir izmantots pamatoti, pirmās instances tiesa pamatoti tiesiskuma principam deva priekšroku attiecībā pret tiesiskās paļāvības principu.

[13] Arī pieteicējas argumentu, ka pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma tiesību normām, ir nepareizi piemērojusi Administratīvā procesa likuma 250.panta otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa atzīst par nepamatotu.

Administratīvā procesa likuma 250.panta otrā daļa noteic, ka tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Arī Senāts ir skaidrojis, ka šī norma neļauj tiesai, skatot pieteikumu par nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanu, pieteicējam nelabvēlīgu spriedumu pamatot ar jauniem apstākļiem, uz kuriem nav norādīts administratīvajā aktā (*sk. Senāta 2012.gada 4.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-196/2012 9.punktu*).

Ievērojot minēto un faktu, ka izskatāmajā gadījumā pirmās instances tiesa nav norādījusi uz jauniem apstākļiem, bet gan sniegusi papildu argumentus par jau pārsūdzētajā lēmumā minētajiem apstākļiem, Administratīvā apgabaltiesa nekonstatē Administratīvā procesa likuma 250.panta otrās daļas pārkāpumu.

[14] Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2019.gada 9.augusta lēmumu ir ierosināta administratīvā lieta par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 145.panta otrās daļas 2.punktu pieteicējam ir tiesības, kamēr lietas izskatīšana pēc būtības nav pabeigta, rakstveidā grozīt pieteikuma pamatu vai priekšmetu, kā arī prasījuma apmēru.

Administratīvā apgabaltiesa no lietas materiāliem konstatē, ka līdz pat 2020.gada 27.janvārim – brīdim, kad tika pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības,– pieteicēja rakstveidā nelūdza grozīt pieteikuma pamatu vai priekšmetu, kā arī neiesniedza pierādījumus zaudējumu apmēram. Turklāt atbilstoši ministrijas sniegtajai informācijai pieteicēja vairākkārtīgi jau ārpustiesas ceļā tika aicināta iesniegt pierādījumus, kas apliecinātu zaudējumu rašanos, bet tas netika izdarīts.

Ņemot vērā, ka pieteikuma priekšmets izskatāmajā lietā ir pārsūdzētā lēmuma atcelšana un pieteicēja līdz lietas izskatīšanas pēc būtības pabeigšanai pieteikuma grozījumus rakstveidā neiesniedza, pirmās instances tiesai nebija pamata vērtēt pieteicējai radušos zaudējumus. Līdz ar to saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 302.panta otrajā daļā noteikto šāds pamats nav arī Administratīvajai apgabaltiesai.

[15] Rezumējot iepriekš konstatēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda**

Noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Zemkopības ministrijas 2019.gada 30.jūlija lēmuma Nr.7.1-2/2/2019 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente M.Osmane

Tiesneši M.Birzgalis

A.Šteinberga